

תש"י: אהלית יהודה אהלית אהלית
כונת ק"ש בכללות רכי שבת קמ
סדר

**אֶבֶל אֲנַחְנוּ עַמּוּךְ בְּנֵי בְרִיתְךָ שִׁמְלוּ עֲמוּמֵינוּ מִיְסוּד ו'ו'
וְאֵנוּ צַר־תִּמְשַׁל־הַגּוֹיִם כִּי עַרְלָה דִמְסַמְצוּמָה (וּמִז) [נִטְעַפֵּה
זו נמשכת ממני"ד לצרים קודש שחס אצרכם זמק ויעקב חש"א בנ"י
אֲבָרְהָם אֲהַבְךָ שֶׁנִּשְׁפָּעַעְתָּ לֹא בָּחַר הַפּוֹרְזִיד. זָרַע
יִצְחָק יִחִידוֹ. שֶׁנֶּעְקַד עַל גְּפֵי הַפּוֹזֵפֶת. עֵדֶת יַעֲקֹב
בְּנֵךְ בְּבִרְךָ. שֶׁאַהֲבָתְךָ שֶׁאַהֲבָת אֹתוֹ.
וְהַשְׁמֵחָתְךָ שֶׁשְׁמַחְתָּ בּוֹ. קָרָאת אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל
ו'ו' מַמְלֹו וְלַמַּעֲלָה וְיִשְׂרָאֵל ו'ו' מַמְלֹו וְלַמַּעֲלָה:**

וְכִי לֹאמַר בַּשְּׂמֵחָה וְכָלוּ עֵינַיִם

**לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיִּיבִים לְהַזְדוּת לָךְ. וְלִשְׁפָחָךְ
וְלַפְּאֻרָךְ וְלַבְּרָךְ וְלַקְּהָלִישׁ וְלַחֵן שֶׁבָּךְ
וְהַזְדוּיָה לְשִׁמְךָ: אִישְׁרֵינוּ. מִדָּה שׁוֹב חֲלָקֵנוּ.
וְמִדָּה גְּעִים וְזוּלָנוּ. וְמִדָּה יָפָה יִשְׁרָנוּ.
אִישְׁרֵינוּ. שֶׁאַנּוּ מִשְׁפִּימִים וּמְעִירִיבִים עָרֵב
וְבִזְרָר וְאַזְמָרִים פִּעְמָזִים כְּכֹל יוֹם פְּאַהֲבָה לַחַיִּים**

מִהַמְּוִרִים מִת יֵהוּה:

וְאַמְרִים קִרְיַת שֶׁמֶע אַע"פ שֶׁהַפֶּלֶל וּמִקֵּץ כַּמֵּ"שׁ לְחֵן:

כּוֹזֶנֶת קִרְיַת שֶׁמֶע

כּוֹזֶנֶת ק"ש בַּאֵר הַיְטִיעַ כֹּל ד' מַעֲיֵ ק"ש לַמַּעַן יִרְוֶה הַקּוֹרֵא צוֹ:

דַּגָּה יִדַע שֶׁכֵּל כּוֹזֶנֶתֵינוּ בַּמְּלִימֵנוּ הַכֵּל הִיא לֹוּגֵם לֹו"י, כִּי
שׁוֹלֵדוֹ שֶׁפֶע וּשְׁמֹמֵת צַעֲוֵלֵם, אֲמֵנִים צַעֲוֵי"ה אֲמֵר הַמּוֹרֶצֶן,
הַמּוֹחֵץ דֹו"ע פִּינֵי שֶׁלֵּהֵם נִסְמָלֵךְ וְלֹא נִשְׁמַר ו'ו' רַק צַמֵּי ו'י'ק.

תש"י: אהלית יהודה אהלית אהלית
תפלת העשויה רכי שבת קמ
סדר

אֵלֶי רְבִירִים שֶׁאֵין לָהֶם לַשְׁעוֹר. הַפֶּאֱהָ וְהַפְּבֹרִיִים וְהַרְאִיזוּ וְנִסְלִיחַת
חֲסָדִים וְתִלְמוֹד תּוֹרָה: אֵלֶי רְבִירִים שֶׁאֲדָם אֲוֵבֵל פְּרוֹתֵיהֶם כְּעֹלָם
תָּוָה וְתִקְוָן קְוִפֵּת לֹא לְעֹלָם הַבֵּא. וְאֵלֶי הֵן. כַּבּוֹד אֵב וְאֵם. וְנִסְלִיחַת
חֲסָדִים. וְהַשְׁפָּעַת בֵּית הַפּוֹדֵךְ שֶׁחֲרִיט וְעִרְבִיית. וְהַקְּנָסֵת אֲרָחִים.
וּבִקְוֹר חוֹלִיִים. וְהַקְּנָסֵת כְּלֵה. וְלִיִּית הַפֶּת. וְעִיזֵן תַּפְּלָה. וְהַקְּבֵאת שְׁלֹום
יִסוּר כִּי אֲדָם לְחִבְרָה ו'ו' מַמְלֵר ל"ח חֹסֶן צִין מַלֵּס לַמַּעֲרִי וְכִי אִישׁ לֹא שְׁמַח
ו'ו' מַמְלֵר לַנֶּחֱן ע"י שֶׁלֵּס יִסוּר. וְתִלְמוֹד תּוֹרָה כְּנֶגֶד כְּלָם:

**לְעֹלָם יְהִי אָדָם יִרָא שְׁמִים בַּסֵּתֵר וּבְגִלּוֹי.
וּמִזְדָּה עַל הָאֵמֶת. וְדוֹבֵר אֵמֶת בְּלִבּוֹ.
וְיִשְׁפֵם וְיִאֲמַר:**

רְבִין ג' יֵהוּה עֵי"צ סִי"ג מִי"ה צ"ן ד' עֲלוּמֹת חֹסֶן עֲלוּמִים
הַעֲלֹמִים. וְאַדוּנֵי הָאֲדוּנִים. לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ
אֲנַחְנוּ מַפְּלִיִים תִּתְנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ. כִּי עַל רַחֲמֵיךָ
הָרַבִּים. מִדָּה מֵלֵ אֲנֵנו יִסְרָאֵל. מִדָּה חֲרִיִּנוּ מֵלֵ הִיא מִיִּינוּ צַסוֹר
עֲמוּמֵינוּ שֶׁמִּמֵּנוּ נִמְשַׁסֵּם. מִדָּה חֲסָדֵנוּ ע"י הַמַּסַּד. מִדָּה צְדָקוֹתֵינוּ
מִגְּבוּרָה. מִדָּה יִשׁוּעָתֵנוּ מִי"ם מַגִּי"ם מֵלֵ מַשְׁפִּיעִים צֵה וְאֵנוּ מַקְּנָלִים
מַסֵּם. מִדָּה בַּחֲנוּ מִי"ם. מִדָּה גְּבוּרָתֵנוּ י"ה. מִדָּה נֶאֱמַר לַשׁוֹן
הַאֲמַר לַשׁוֹן עֵלֵי לְפָנֶיךָ יְהוָה י אֵלֵהֵנוּ דָּה וְאַלְהֵי ו
אֲבֹתֵינוּ דָּה. הִלָּא כָּל הַגְּבוּרִים כָּאֵין לְפָנֶיךָ בַּהַמְּלָקוֹת
שֶׁפֶע הַשְּׁמִיעִה וְאַנְשֵׁי הַשָּׁם כָּלֵא הִיזֵי בַּהַמְּלָקוֹת שׁוֹרֵס הַקְּדוּשָׁה.
וְהַקְּמִים כְּכֵלֵי מַדֵּעַ. וְנִבְזִים כְּכֵלֵי הַשְּׁפָל. כִּי רֹזֵב
מַעֲשֵׂיהֶם תְּהִי וְיִמֵי תִיִּיהֶם תִּבְּלֵ לְפָנֶיךָ. וּמִזְדָּה הָאֲדָם
מִזְּהַר הַפְּהֻמָּה אֵין כִּי הַפֶּלֶל הַבְּלֵ:

לְכָד הַגְּשִׁמָּה הַשְּׁדוּרָה וְעִי"ז מַעֲלִין מִיָּן חַסְפֵּר עֵם חַסְפֵּר וְהִיִּינוּ בַּסֵּתֵם הַשְּׂמֵחָה
שֶׁהִיא שְׂמֵחָה שֶׁהִיא עֲתִידָה לְהֵן דִּין וְהַשְּׁפִיזוֹן לְפָנֶיךָ כְּבֹדֶךָ.
וְכֹל הַגּוֹיִם כָּאֵין גְּנֻדָּה. שֶׁנֶּאֱמַר הֵן גּוֹיִם כְּמֵדֵי. וְכִשְׁחָק
מִאֲנֻזִים וְחִשְׁבֵּן. הֵן אִישׁ פִּדְךָ וְשָׁלֵ:

תש"י: אהיה יהודה יהודי פסד"ם ש"ר: אהיה יהודה אהיה
סדרו כוונת ק"ש בכללות רבי שבת קמ

לאתה הי"ל ומסר ממנו צ' צמי' למבא, ולפעמים אינו נמסר רק צמי' א' למבא, שהם מקיפים דקטנות^{לכא} ונללד^{לכא} למלואם צי"א, מומין דקטנות, גרידן למת לווי"ג הארה מלמעלה מצינו צי"א, ועיי' הארה זו מקצלין צמי' מומין דקטנות המסרים לו, שיובלו אחי"כ לעלות לוונג לאי"א.

והנה להצניק, אך אפשר לקבל וז"ג הארה מונג צי"א, והוא למת לעי' כי יש צ' מניי זונגים באי"א א' זונג פנימי' לאי"א, והוא למת מומין גדולים לווי"ג, וה אינו מדיר, רק עיי' עלות מיינ דוי"ג וזה ועל צ"א נעשה עיי' מלומינו שאנו מקמיים לווי"ג הנפלים, חוונג צ"א, זונג, אינו

מזוני' לאי"א, והוא רק לחיות העולמות, קיום הכרמי, חת אינו נפסק, כי אי"א להיות צלי חיות, וה נעשה מעלנו שלא עיי' מיי' דוי"ג, ולב על ידינו, לכן אין אנו מכוונין לוונג זה צק"ש כי הוא מדירי, אך בונמיני צק"ש להוריד הארה מונג זה למעלות לווי"ג,

שישאל להם מומי קטנות, והיה להם כח לעלות למיינ לאי"א, ולונגם זונג פנימי, שיולידו מומין גדולים, משמות לווי"ג, ולהמשיכם למטה לווי"ג, והנה לפי שמומי קטנות הם מסרים צמנה אופנים כרי"ל לפעמים נמסר ג' צמי' וכו', לכן קבלת הארה ג"כ צמנה אופנים לפי כשמקצל צי"ג הארה הי"ל, נמוסף לו רק מדרגה א' לצד דרך משל, אם נשאר לו רק פנימי' אמא דקטנות, ומסר לו ג' צמי' אז עיי' הארה שיקצל מאי"א נמוסף לו מדרגה א' והם מקיפי אמא דקטנות, שדרכם לצא אמר פנימי' אמא, ועיי' צ' צמי' אלו, יש לו כח לעלות למיינ, וכן כשיש לו צ' צמי' אמא מקודם, ומסר לו צ' צמי' אצא, אז נמוסף לו עיי' הארה רק מדרגה א' והוא פנימי' אצא

תש"י: אהיה יהודה יהודי פסד"ם ש"ר: אהיה יהודה אהיה
סדרו כוונת ק"ש בכללות רבי שבת קמ

והמל' צמי' נקודה וגם זה ירדה למטה בצריאה לכן נקראים וז"ג נפלים, ואי"כ הם צמי' קטן, ואין להם מומין, ואין יולדו, שהרי ציאת קטן אינו ציאה שאין לו מומין, כי טפת הזרע צא מן המומין, עד שיגדיל והיה לו מומין, ואי"כ איך נוכל לוונג לווי"ג בעמידה צלי מומין, לכן קודם שמוונג בעמידה צריך למת להם מומין, ונגדלו עיי' וז"ג כל א' מיי' ספירומ, והקו המומין שלהם באי"ע עיי' זונג פנימי, שיולדו מומין ומשכו לווי"ג, ואי"א לאי"א לוונגם, אם לא עיי' העלאת מיינ דוי"ג שהם צנים לאי"א, כתי"ש שאי"א לוונג לווי"ג אם לא עיי' העלאת נשמות לדיקים למיינ, שהם צנים לווי"ג, ועיי' עליות זוי"ג למיינ לאי"א, מעוררים זונג עליון לאי"א באצלות בסוד נאוקין, ומשכו מומין לווי"ג, ומקבל ז"א מומין, ומחזיר לו הג"ר שלו ונגדל ליי ספירומ, ואח"כ נומן נומן ממחמוני ומדונו בעמידה ג"כ, ולכן מומת ק"ש גדול, שהוא מלאווי"ג, מהפלת י"ח שהיא מדרבנן, כיון שהיא זונג צי"א, וחכו זונג נעלם מאד, ולכן אין צנו כח לעורר זונג צי"א צהימניו בעולם אצילות, עיי' פרשת שמע, רק שאנו מעוררים צהימניו למטה בצריאה עיי' המעוררות מיינ הי"ל, לכן קורין מיושב שהוא בצריאה למטה מאלולות.

ואמנם להיות שאין כח לווי"ג לעלות למיינ, שהם נופלים כרי"ל, וצפטי שהוא מסר גם ממומין דקטנות, ואי"א לעלות למיינ עד שיהיו לאיעכ"פ מומין דקטנות צלילות, שהם די צמי' נכנסים צ' צמי' לאתה פנימי' ומקיפים והם מסירים צי"א ג"כ, ואלפעמיים נמסר לאצא פנימי' ומקיפים והם מסירים צי"א ג"כ, ואלפעמיים נמסר ממנו ג' צמי' ושאר הוי"א רק צמי' א' פנימי' לאתה, כי פחות מצמי' זו אי"א שנמסר ממנו כי זהו חיומו, ולפעמיים יש לו צ' צמי'

תש"י: אהלת יהודה ארליץ פסד"ם ש"ר: אהלת יהודה אהלת
סדרו כוונת ק"ש בכללות רבי שבתי קפו

ק"ש שעל המפתח: היא כללה ממש, שנמלקו כל מומי ז"א
גם דקטנות לפי שהיא שלטת המיוני
כללה ולא נשאר צו לקפנתי אמא דקטנות כי זה הצמי לא יסר
מנוני כי זהו מיוני כ"ל, ועמה ע"י הארה שיקבל מא"א, מוסף לו
צמי א' מקיפי אמא ועולה למיני ע"י צ' צמי, ולפי ערך מיץ זו
ממשיכו א"א טפת מומין ממיוני א"א עצמן, ונעם הכנסת
מומין דגדלות צועיר, אף נכנסין לו צ' צמי, לאצא דקטנות להשלים
לו ממילה המומין דקטנות, ואח"כ נכנסין לו הגדלות, ולכך זוג זה
ג' צ' גרע מכולם, והוא אמר א"א יעקב ולא.

ק"ש דקרבנות: כי הנה אמר זוג הנעשה צמזם יעקב ולא

אף דקטנות, ולא נשאר לו רק צמי א' המורכב למיומו, והוא פנימי
לאמא כ"ל, ועמה צמזמ שמיית צעמידה, הוא זוג המעולה יומר
והוא יעקב ורחל, ולזוג זה צריך שמהי עליות מ"ץ דו"ע ע"י כל ד'
ממיוני עמיק, לפי זה צריך שמהי עליות מ"ץ דו"ע ע"י כל ד'
צמי הנ"ל, שהם פנימי ומקיפי דא"א. והנה עמה באור היום
נשאר כל מומי ז"א ריק, וסר לכן להשלים לז"א כל מומי דקטנות,
כדי שיוכל להמשיך ממיוני עמיק, עד כל המדרגות למטה למיוני

א"א מדרגה אמר מדרגה לזה אנו אומרים צ' פעמים ק"ש קודם
הוא דעמידה, א' ק"ש של עמה דקרבנות, ואז מקבל ז"א ממלה
הארה כ"ל מא"א, ומהאחי הי', שע"י הארה שיקבל, מוסף לו רק
מדרגה א' שהם מקיפי אמא כדרכו בכל ק"ש כ"ל, אך להיות
שהוא צבור שהוא צמי יום ויום, יש לו מעלה מפאת עלמו שהיא
יום (משא"כ צמי דקרבנות) לכן יש צמי ק"ש הוא

תש"י: אהלת יהודה ארליץ פסד"ם ש"ר: אהלת יהודה אהלת
סדרו כוונת ק"ש בכללות רבי שבתי קפו

דקטנות, ועולה למיני ע"י ג' צמי, ואמר מומין דקטנות שעדיין
מקרים לו הם נכנסין (צאצא) [צו"א] עם מומין דגדלות אמר זוג
א"א קודם הכנסת הגדלות, כי א"א לנכס הגדלות, עד שיושלמו
ממומין דקטנות, וכן כשאני נסר לו רק צמי א' שהם מקיפי אצא
אז ע"י הארה, נמוסף לו גם מדרגה זו, ועולה למיני ע"י שקבל ד'
צמי הנ"ל.

אך דע כי כפי הכנת המומין (המל) [הנ"ל] לצורך מומין פנימי

לז"א, כלי לזכרון גם הם, לקבל הארה מלמעלה מונו א"א, וגם
א"א, לפי שהם נעלמים לכן לא נוכח צמי צמי זוג א"א כדלקמן,
במצב, כשעולה ז"א למיני ע"י צ' צמי כ"ל שהם פנימי ומקיפי
אמא, אז אין הם צמיני זה להמשיך מלמעלה רק ממיוני א"א
עצמן, (ומפנימי א"א אינו נמשך לעולם), כי לפי מיעוט כח מיני זה
(א"א) [א"א] לקבל הארה יומר למעלה, ומשם ממשיכו א"א מומין
לז"א, אך כשעולה למיני ע"י ג' צמי כ"ל, אז יש כח יומר צמיני זה
שיקבלו א"א הארה מא"א, ומשם ממשיכו טפת מומין דגדלות, כך
הוא הזוג דו"ע, אז יעקב ולא, אז רחל, אז ישראל ולא, אז רחל
כאשר נבאר בצפרכיים:

הכלל העולה, שיש זמנים שזוג לז"א נקבלת מומי דקטנות,
לפעמים צ' צמי ולפעמים ג' כ"ל לפיכך יש ד' מיני ק"ש
צמזמ שונים וצמזמ שונים, ואמא לך א' כל ד' מיני קריאתם
שנת, כי אמר כל זוג, נמלקו המומין ורייזין לחזור ולקרות ק"ש
להמשיך המומין:

תש"י: אה"ז יחז"ל אה"ז יחז"ל פסד"ם ש"ר: אה"ז יחז"ל אה"ז
קמט סדור כוונת ק"ש בכללות רכי שבת' קמט

והחזוור לענינו, כשו"ן מקצלים האלה מחזו"ר או"א כ"ל
מקצלת מחילה נוק' מאמא, ואח"כ ז"א מאמא, כי מל'
שהיא רק צמי' נקודה א', ח"א ו"ק, לך מקצלת מו"מ אמא,
שמוכל להודו"ט עם ז"א צמח' ו"ק, אבל ז"א שהוא צעל ו"ק
מקודם, לך די' לו שמקצל האלה מצ' קאזום ראשוני, שהם סמך
וגבורה של מ"ן, שהוא מצמי' רגלים דאמא, לפי כשהו"ו צמח'ו
לאר"א, או נמלקין אצא לצי פרזופים, חז"ו בכללות אצא, הוא צמח'
המתלקות הם צמי' רגלים דאמא, והם כללות של כל י' דאמא, לך
מספיק ח"ג (לו"ן) [לו"א] לנד והנן. ואמר קצלת האלה, או עלוין
למ"ן, ואנו מכווין ע"י מפילמו, שזלדו"ט או"א בכללות ארבע
פרזופים הנ"ל. לצורך מומי גדלות, כי הוא אינו מדיר כ"ל לך
צריך לזה הכנה ע"י מעשינו, ולזה לריכין או"א לקבל האלה ג"כ
יומר מלמעלה מא"א וכו', כי עמה שקצלו זו"ן האלה וקאמ מיקון,
עלמה מל' באמא ח"א באצא ומעוררין אומן ע"י הדעת ויהיה זוג
או"א, ע"י ציל הדק שהוא דעת, ואו ממעורר יסוד חכמה צפור
ג' שמוט דע"צ דיו"ן הנמשך לזעמו מלמעט עליון דדיקנא ממול
י"ג הנמשך ממול מ', והם נמשכין מלמעט עמיק, וממחברים זו"ן
ז"א ורמל ולא לאה, כי רמל עקרת הצימ לא זוג גמור רק יסוד
שמעדין אומס כי הם צמי של צינה.

וידווד זה להיומן מ"ן ציסוד צינה ולפי שעתה צגלות אין כח
צחל לעלות למעלה עד מקום אצא ואמא דאצילות ואין
צנו כח להעלותה גם כן אם לא על ידי תפירת נפשו להרצה על
קדוש השם כי זה סוד מסובה לאמא עלאה, לך מוסרים נפשו

תש"י: אה"ז יחז"ל אה"ז פסד"ם ש"ר: אה"ז יחז"ל אה"ז
קמט סדור כוונת ק"ש בכללות רכי שבת' קמט

להמשך ע"י האלה שמקצל צ' מדרגות לקטנות יסוד והם מקיפים
אמא ופינתי' דאצא לקטנות, ואו מעלה מ"ן ע"י (ג') צמי'
ומזווג לאר"א וע"י כח מ"ן זה, שהוא גדול מאוד, שישמוסף לו צ'
מדרגות ציסוד, ממשיכין או"א טפת מומי מפניתי' א"א, צכל
פרטייה, וקודם הכנסת הגדלות נכנס מחילה צמי' די לקטנות שהוא
מקיפי אצא, ונמשכין גם הגדלות:

ק"ש דיוצא: ואח"כ קורין ק"ש דיוצר פעם צ' ואו יש לו כפר,
ג' צמי' פינתי' ומקיפי' דאמא ופינתי' דאצא
מק"ש דקרקנות כ"ל, כי כל המשכת הנ"ל היה לצורך זוג זה
דעמדה, ועמה מקבל ז"א ע"י האלה מאר"א עוד פעם א', ונמוסף
לו מדרגה א' על ג' צמי' הנ"ל, והוא מקיפי אצא, ונשלמו לו כל
מומי קטנות צכל הד' צמי' אלו עולה למ"ן ומזווג לאר"א ויש כח
צמ"ן שמשכו' לו או"א טפת מומין מחזו"ר עמיק דגדלות דו"ק
לו"ן ג"כ צכל פרטייה, לך צריך צ' מיני ק"ש לזוג יעקב ורמל כי
זהו זוג המעולה יומר צמול צכל הזוגים:

ק"ש דיערביר: עדין הוא מחולק הלילה, ואינו כ"כ שלטת
החזו"ר, כי עדיין נשאר צמי' סמך מצמי' יוס
ולא נמלקין לגמרי המומין אמר זוג, כמו אמר לילה כ"ל,
ונשאר לו עכ"פ צ' צמי' פינתי' ומקיפי' אמא, וע"י האלה שיקבל
ז"א מאר"א, נמוסף לו מדרגה א' והוא פינתי' דאצא ועולה למ"ן
ע"י ג' צמי' מאר"א וממשיכין לו טפת מומין מחזו"ר א"א,
(ממסא"כ צק"ש דקרקנות), אף שגם הם הם המ"ן ע"י ג' צמי'
מ"מ ממשיכין או"א מפניתי' א"א כ"ל מפאת מעלת יוס כ"ל:
ויחז"ל אה"ז יחז"ל אה"ז פסד"ם ש"ר: אה"ז יחז"ל אה"ז

תש"י: אהיה יהודה ארצי פסד"ם ש"ר: אהיה יהודה אהיה

קנא מדרור כונת ק"ש בכללות רבי שבתי קנא

ישמע

(עמה מקבלת מלי הארה מלמח) כי מלי נקרי אס ומקבלת מן אמא שהיא ע רצמי כי אמון רצנן צנינה,

והמלי נקרי אס לפי שכל אמוריים נפלו בעמ צנינת המלכים שהיא

סוד מ"ן שאנו מעלין ממיד למקום, והנה כל אמוריים הם ד' ע"צ

מה יורד דלי ויר דלי ע"צ דע"צ, יורד דלי ואו דלי ע"צ דס"ג

עם י אמיות, יורד דלי ואו דלי ע"צ דמ"ה עם יאהוד, י

יל יאהוד יאהוד ע"צ דצ"ן ג' רפ"ח יאזאן, ועם יורד דלי ור

דלי שהיא פנימי של מלי שגם הוא ירד הרי רפ"ח וצ"ן ג' ש"ס,

וכל כללות אלו צריכין למקום ולמצבם במלי ונקרי אס על שמה.

ועוד הו"ה צל"ח צ"ח הוא **במצ"ץ** ג' ש' דשמ"ע, וגם יאהוד

כ"ז עם יש"ל הרי ש"ס, וזה ש"ס הג"ל מקבלת מן ע צנינה ע'

שמהן עילאין מו"ח שלה מצמי מ"י שצמלי דצנינה שגם צממי זיווג

מזווגי צממי מ"ן העולה מעצמו צמור צ"ן שהוא מ"ן צווג

מזווגי, ואם צ"ן נקרי ה' ידומ כי צ"ן צלורו מה י' יד"ל יד"ל

הרי ה' יד וצבל יד ה' אצבעות סוד ה"ג יורד דלי וי

מנפ"ד הוא המ"י הרי ה' יד ג' ע', ונשאר ג' ויין דצ"ן ועם יורד

דלי ור דלי ג' ע', והוא נקרא רום המ"י שגם מזה מקבלת

המלי. גם מקבלת מו"ח דצנינה שהיא כלי שצמחו המ"י וכל א' כלל

מ"י ג' ע'. גם מקבלת מנח המעלה מ"י וכח זה הוא יורד דלי

ואו דלי עם י אמיות מסרי ד' אמיות ייאלי עיקרי דס"ג שאינו

מקבלת המלי עמה מהם כי עדיין אינו עלמה למ"י הרי נמסר ד'

אמיות צמי נמסר ד' נשאר ס"ט ועם כולל הרי ע', הרי ד' ע', א'

ע' זה וג' שאר הצמי סוד מ"ן העלם שהם א' ה' ידומ, צ' כלי שצמחו המ"י, ג' רום המ"י שהם ג' ויין כנ"ל, הרי שמת ע' גדולה.

תש"י: אהיה יהודה ארצי פסד"ם ש"ר: אהיה יהודה אהיה

קע מדרור כונת ק"ש בכללות רבי שבתי קע

על ד' מימות צימ דין, ועל ירי זה, יש כח צו"י לעלות ע"י

שמומיותן, שהם נקראים גדפוי דשכינמא, וממסר נשמחן עמהם,

ואמר העלמת מ"ן מווגים או"א ומוריד אצא מ"ד סוד טפה ע"צ

דירדין לאמא ומצטייר בלמא ועשאים ד' מוחין מנמה צינה מסר

גצורה, ונכנסים צו"א **צק"ש** רק ו"ק דגדלות מוחין לאמא לצד

ואינו אלא צמור מקיף על מלמון, וג"ר דגדלות אמא, ועם כל הסי

דמותי אצא נכנסין **צברכת אצות** צהרנה, וכשנכנסין המוחין,

נכנסין צלוצש אמא מלוצשים שהם נה"י אמא, ומתהרת ד'

הלוצשים, מקבלת לאה מחילה הארת ד' מוחין ועשה לה כמר,

ואח"כ מתשיכין ללאה ד' מוחין ענמן, ואמר זה נמקיים כמר שלה

לגמרי, וכאן מוכינים גם לרמל מוחין, שגם היא נוקרי, והיא מלי

אמימי שהיה מוכינים לה לעמיד צברכת אצות ואו מקבלם רמל, כי

אף שעלמה רמל למ"ן כ', איך לה כח לקבל מוחין עמה כי איך לה

שום צמינת גוף עדיין, ואיך מקבל המוחין, לכן איך אנו מתשיכין

לה מוחין, רק שמכינים מומי רמל אצל לאה, עד שמצא אח"כ

כשמתמור פלוצפה ומטול שלה, משא"כ לאה שהיא מתמוריים

דצנינה, ואמוריים דצנינה לא נפלו למטה בעת השצירה, רק למטה

באלולות צמקום רמל. לכן בעלות ז"א למ"ן גם היא עולה למקומה

ומתקה ויכולה לקבל המוחין, ועם כל זה, א"זה דצר יורד גם לרמל

מווגו זה דמוחין יורד עד למטה, והם שהציאו לה ישראל עברי

צקי קדירה, דצר מועט צמשאי, למטה, מפני המיזוגים, כי להיומה

נקודה יש להם אחיזא ואמר זה משלם לפרצוף לאה, י' מתמונות

שלה, וגשלים מלי, שלה, ושם המתלת פרצוף [רמל] כי נמקיים כמר שלה. ודי: